

uredništvo in upraviteljstvo v Ptiju
v gledališkem poslopu.

Stajerc izhaja vsaki drugi petek,
daliran z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo
nuditi do pondeljka pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Štajerc.

Stev. 10. V Ptiju v nedeljo dne 19. maja 1901.

II. letnik.

Posamezna številka velja v Ptiju za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemaju več ko 10 številk pri-
meren rabat.

Cena za oznaila za :

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—

Pri večkratnem oznailu posebno zni-
žana cena.

Uravnava Pesnice.

V štev. 37. „Südsteirische Presse“ poroča se o govoru državnega poslanca Ploja, v katerem se štajerskemu deželnemu odboru predbaciva, da je on zakril zakasnitev regulacije Pesnice. V tem, vsekakor od Ploja samega spisanem poročilu se čita: Dr. Ploj poudarjal je dalje o tako nujni regulaciji Pesnice in Sotle in označil škodo, katera vsako leto po večkratnem preplavljenju že itak ubogemu kmetu, povzroči.

Štajerski deželni odbor, kojemu je vse to dobro znano, začel je za Spodnji Štajer maloveselo politiko. Ni se brigal za poškodovane interesente in interese sploh ter nastopil temu nasproti prav čudno, da, slabši kot mačeha nasproti svojcem.

Od strani dežele ni o prašanju regulacije omenjenih rek nobenega posebnega pospeševanja pričakovati — izgovor o slabem denarnem položaju dežele ni nobeno opravičenje odlašanja tako nujnih interesov.

Gospod hofrat Ploj naj bi se bil morebiti pač preje o tej zadavi informiral, predno je tako obteževalno proti deželnemu odboru nastopil, s tem bi si bil zopet veliko blamažo prihranil, kajti on si bode dokaze dopasti mogel, da tudi ena točka njegovih trditev ne odgovarja resnici.

„Hodil bom kake dve leti“, sem jim rekel „in potlej se vrnem domov.“

Dali so mi veliko dobrih in lepih naukov, denarja pa nič. In ravno zadnjega je človeku pri potovanju najbolj potreba.

Bil je lep pomladanski dan, ko jo krenem iz domače vasi na glavno cesto. Kam in kako, tega sam nisem dobro vedel.

Bom pač šel kar naprej, sem si mislil in iče pride do kakšnega večjega trga ali mesta, bom pa pri črevljarskih mojstrih poprašal, če potrebuje kakšnega pomočnika.

Denar, katerega sem si prihranil za pot, sem skrbno hrانil in le tedaj sem si kupil sam kaj za jesti in piti, če že na nobeden način nisem mogel dobiti kako drugače — brez denarja. Spal, večerjal in zajuterkoval sem na „ferpflegsštacionih“, kosil sem pa v različnih hišah usmiljenih ljudij. Za žejo pil sem vodo, katere je dovolj na svetu. Na parnah sem

Vabilo potovalnemu shodu

„Slovenske kmečke zveze“

ki se bode vršil

v nedeljo, dne 19. maja
ob 3. uri popoldan

v Slovenski Bistrici
v gostilni g. Neuholda.

Predmet dnevnega reda:

Položaj kmečkega stanu.

Gostje dobrodošli!

Nekaj iz mojega življenja.

Piše F. Gorjan.

Dali so me starisci učit čevljarstva pri nekem rogom mojstru v B... Dolga so bila štiri leta delna in grenka tudi, a prestal sem jih vendarle. Delal sem še kakih pet mesecev pri svojem mojstru, pomocnik. Pri vsakem delu je treba človeku iznajti, katero si pa človek le sčasoma pridobi. Tudi čevljarec mora delati in videti vsakovrstne čevlje, je dober in obiskan mojster. V to svrhu mora posvetu, ker ravno v širnem in daljnem svetu človek ne več vidi in sliši, kar mu zelo koristi, če ne gre ko v sedmih letih.

Tako sem sklenil, dase podam s culico po svetu, se v svojem delu še bolj izurim. Poslovil sem se mojstra, ki mi pri odhodu stisne nekaj okroglega raka in se podam domov k staršem, katerim sem oznanil, da grem na rajzo.